

sker skatteberegningen på den måde, at der på grundlag af den for indkomståret opgjorte skattepligtige indkomst og formue og under hensyn til, hvor stor en del af indkomståret, der ligger henholdsvis før og efter de nye beregningsreglers ikrafttrædelsestidspunkt, beregnes en forholdsmæssig del af skatten for det pågældende indkomstår efter de gamle regler og en forholdsmæssig del efter de nye regler.

Det kan i denne forbindelse anføres, at også reglen i § 10, stk. 2, om ophør af sambeskatning mellem ægtefæller ved faktisk samlivsophævelse og reglen i § 14, stk. 1, om ophør af sambeskatning mellem forældre og børn, fordi børnene er fyldt 18 år, følger kalenderåret. Sambeskatningen ophører således med kalenderårets udgang, selvom dette tidspunkt ikke falder sammen med indkomstårets udgang. Endvidere bemærkes, at størrelsen af de i § 36 omhandlede personfradrag fastsættes med virkning for kalenderåret.

Til § 39.

Efter statsskattelovens § 28, jfr. § 23, stk. 7, kan der indrømmes nedsættelse i den skattepligtige indkomst, hvor særlige forhold, såsom sygdom, dødsfald, trykkende familieforhold, indkaldelse til militærtjeneste og deslige taler derfor. Det er skatterådet, der kan indrømme nedsættelse i medfør af de nævnte bestemmelser, og nedsættelsen får virkning ikke blot for den statsskat, der pålignes den skattepligtige, men i henhold til kommuneskattelovens § 8, stk. 1, tillige for den kommuneskat, der vil blive pålagt.

Når skatteansættelserne er foretaget og skatterne til stat og kommune er pålagt, kan der i medfør af statsskattelovens § 37 og kommuneskattelovens § 39 indrømmes hel eller delvis eftergivelse af de pålignede beløb, hvor forholdene i ganske særlig grad taler derfor. For statsskattens vedkommende træffes afgørelsen af vedkommende amtsligningsinspektør — for København, Frederiksberg og Gentofte kommuners vedkommende dog henholdsvis af Københavns skatteråd og af de respektive kommunalbestyrelser — under skattedepartementets tilsyn, jfr. nærmere lov nr. 309 af 7. juni 1946 § 5 og finansministeriets bekendtgørelse af 16. april 1951. For kommuneskattens vedkommende træffes afgørelsen af vedkommende kommunalbestyrelse.

Den hidtidige ret omfattende skattelempelsespraksis har navnlig omfattet tilfælde, hvor den skattepligtige indtægt på skattebetalingstidspunktet er gået væsentligt ned i forhold til den indtægt,

som har dannet grundlaget for skatteberegningen, jfr. herved skattedepartementets cirkulærer af 5. og 9. marts 1960 og 11. januar 1962. Endvidere er der indrømmet skattelempelse i anledning af visse ekstraordinære større udgifter, f. eks. på grund af sygdom eller uddannelse. Bestemmelserne om bevillingsmæssig nedsættelse af den skattepligtige indkomst og bestemmelserne om bevillingsmæssig lempelse af pålagt indkomstskat er som hovedregel anvendt på forhold af samme art, ligesom de to former for skattelempelse er praktiseret efter stort set de samme retningslinier.

Under en ordning med skat af den løbende indtægt vil grundlaget for at indrømme skattelempelse på grund af indtægtsnedgang i princippet falde bort; kun for så vidt angår betaling af restskattebeløb vil der i ganske særlige tilfælde kunne blive tale om skattelempelse på grund af indtægtsnedgang. Med hensyn til restskattebeløbene vil der endvidere som hidtil kunne blive tale om lempelse på grund af de nævnte ekstraordinære større udgifter. Den fornødne hjemmel til således bevillingsmæssigt at lempe pålignede restskattebeløb findes i statsskattelovens § 37, der tænkes opretholdt, og i § 16 i det samtidig hermed forelagte forslag til ny kommuneskatlov.

Med hensyn til de foreløbige skattebeløb — A- og B-skattebeløb — bemærkes, at det ikke vil være nødvendigt at kunne foretage en egentlig eftergivelse af sådanne beløb; en eftergivelse af foreløbige beløb, som ikke følges op af en tilsvarende eftergivelse af de endelige beløb, vil blot betyde, at de eftergivne beløb forøger restskattetilsvaret tilsvarende. Derimod vil der være behov for at kunne indrømme en midlertidig fritagelse for betaling af foreløbige skattebeløb, altså en henstand, enten for et bestemt tidsrum eller indtil slutskatteafregningen for den pågældende finder sted. Der er derfor ved nærværende bestemmelse foreslået tilvejebragt hjemmel til at indrømme sådan fritagelse. Bestemmelsen vil navnlig finde anvendelse med hensyn til foreløbig skat, der svares som B-skat, men da det ikke kan anses for udelukket, at der også med hensyn til A-skat vil kunne forekomme tilfælde, hvor der er grund til at indrømme midlertidig fritagelse, er bestemmelsen udformet således, at fritagelse også kan indrømmes for A-skat; i disse tilfælde må fritagelsen foretages gennem formindsket indeholdelse eller fritagelse for indeholdelse.

Hvor de omstændigheder, der taler for en lempelse af de foreløbige skattebeløb, er af en sådan karakter, at de i medfør af bestemmelserne i statsskattelovens § 28, jfr. § 23, vil medføre en nedsættelse af den endelige indkomstansættelse, følger det af be-